

ע"פ 1114/15 - נור גנאים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים
ע"פ 1114/15

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמיהת
כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

המערער: נור גנאים

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה
בתיק פ 005978-06-12 שניתן ביום 07.01.2015 על
ידי כבוד השופט ד' פיש

תאריך הישיבה: 7' בחשוון התשע"ה (12.11.2015)

בשם המערער:
עו"ד זאב אלוני
בשם המשיבה:
עו"ד קרן רוט
בשם שירות המבחן:
גב' ברכה ויס

פסק דין

השופט י' עמיהת:

1. ביום 14.8.2011 ביצעה המערער עם אחר שוד של חנות מכולת. המערער והאחר הצדידו בכפפות ובכל הנראה אקדמי והגיעו למכוורתם רעלוי פנים. המערער והאחר ערכו חיפוש על גופו של המוכר, ותווך איזומים בכל הנראה אקדמי הורו למכור לפתח את הקופה ולהעביר להם את תוכנה. המערער והאחר גנבו מהחנות כ-5,000 ל' במחזמן, מכשיר DVD נייד ותיק מסמכים אישיים שהיר למכור.

2. המערער הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין) ובבעבירות שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

עמוד 1

בית משפט קמא השית על המערער 42 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים בגין עבירה של שוד או עבירת אלימות אחרת מסוג פשע; ותשלום פיצויים בסך של 10,000 ₪.

3. על חומרת העונש נسب הערעור שלפניו.

לטענת המערער, מתחם העונשה של 18 חודשים עד חמיש שנים שקבע בית משפט קמא מתאים למקרים חמורים מהמקורה דן. נטען כי יש למקום את עונשו של המערער ברף התחתון של מתחם העונשה, לאור נסיבותו האישיות, גלו הצעיר, היעדר עבר פלילי והיעדר מסוכנות מצד.o. עוד נטען כי הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, כמו גם הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממנה, מצויים ברף הנמוך של עבירת השוד.

4. דין הערעור להידחות.

נקודות המוצא היא שאין דרך של ערכאת ערעור להתערב בעונש שהושת על ידי הערכתה הדינית, אלא במקרים של סטייה ברורה ממדייניות העונשה הרואה ומרף העונשה הנהוג, ומהקרו דן אינו נמנה עליהם.

אכן, עונשו של המערער הוא על הרף העליון, מה עוד שאין לו עבר פלילי. עם זאת, יש לנקת בחשבון כי עניינו במעשה שוד, שבוצע עם אחר שהמערער סירב לגנות את זהותו, תוך תכנון מוקדם וטור שימוש בנשק או בכלי הנחזה כנשק. אף אם השוד לא בוצע באלימות, הרי שיש בחיפוש שנערך על גופו של המוכר, כדי להטיל עליו אימה ולהותיר בו טראומה. لكن יש להוסיף את הפגיעה בתוחשת הביטחון של הציבור בכלל ושל בעלי העסקים הקטנים בפרט, במיוחד הפתוחים בשעות הלילה המאוחרות.

"לעתים, תופעה חוזרת ונשנית כלפי סוג של נפגעים מחייבת את בית המשפט לומר את דברו בצורה ברורה. הגנטם של עובדי לילה, שבאים ב מגע עם קהיל, אינה הפקר. עבודה כזו, מטבחה, אינה קללה. היא באה לשרת, בין היתר, את ציבור המשתמשים בכל רכב, למשל מפעלי תחנות דלק. באשר לנגאי מוניות, הםאפשרים תחבורה ציבורית בשעה שאוטובוסים הציבוריים אינם נעים על הכבישים. אין להשלים עם המציאות לפיה עבודתם כרוכה בסיכון" (ע"פ 5280/14 פלוני י' מדינת ישראל (10.2.2015)).

אף תסקירות שירות המבחן בעניינו של המערער אינו מלhib, בלשון המעטה, ושירות המבחן העיריך כי התנהגותו של המערער מצביעה על סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות. גם התנהגותו של המערער בכלל, אינה מן המשורות, כפי שעולה מהתסקרי הנוסף שהוגש בעניינו.

5. סוף דבר, נוכח נסיבות המעשה והעווה, כאמור לעיל, לא מצאנו כי יש הצדקה להתערב בעונש שקבע בית המשפט קמא.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' בכסלו התשע"ו (16.11.2015).

שפט

שפט

שפט
